

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 63-1915)

Originalt emne

Arbejderforhold

Arbejderforhold i Almindelighed

Havnen

Havnens Personale

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 27. maj 1915](#)
- 2) [Byrådsmødet den 3. juni 1915](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 27. maj 1915 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 63-1915)

Indstilling fra det af Byraadet nedsatte Udvalg til Behandling af Striden mellem Havneudvalget og Arbejdsmændenes Fagforening angaaende Spørgsmaalet om Elektrikermedhjælper K. Jensens Forpligtelse til at staa i en Fagforening.

J. C. Petersen meddelte, at Udvalget havde holdt Møde med Repræsentanter for Dansk Arbejdsmandsforbund. Enighed var dog ikke opnaaet, da Udvalget naturligvis havde fastholdt det af Byraadet indtagne Standpunkt, og Arbejdernes Repræsentanter havde fastholdt deres, og Udvalget havde da lovet at henstille til Byraadet at anmode Manden om godvillig at indmelde sig i Forbundet. Endvidere havde man enedes om, da man næppe fra nogen af Siderne troede, at Byraadet i den Grad vilde fravige sit tidligere Standpunkt, hvis

Byraadet ikke vilde følge Henstillingen, da at lade Sagen gaa til Voldgift, saaledes at man ikke atter kom til at staa paa bar Bund, og endelig enedes man om at anmode Politimester Goli om at være Opmand, hvilket han om end nødig overfor Taleren havde erklæret sig villig til. Indstillingen gik derfor ud paa, at Byraadet anmoder Jensen om at indtræde i Forbundet, og, hvis han ikke vil det, at Sagen gaar til Voldgift.

Møller fraraadede at spørge Jensen, om han vil indmelde sig i Fagforeningen.

Havneudvalget havde vistnok rettet en saadan Anmodning til Jensen, uden at han havde villet imødekomme den, saa Byraadet skulde ikke gentage Anmodningen. Sagen burde straks gaa til Afgørelse ved Voldgift, løvrigt mente Taleren, at Jensen ikke var pligtig at staa i Fagforeningen, fordi han var opført paa Lønregulativet.

Jakob Jensen oplyste, at Havneudvalget indtrængende havde anmodet Jensen om at indtræde i sin Organisation og udtalt overfor ham, at han kunde takke Organisationens for sin Stilling og sin Løn, og at almindelig Taktfølelse derfor bød ham at blive i Organisationen. Jensen havde imidlertid sagt nej, og Havneudvalget var ikke klar over, hvad der kunde følge af at anvende Tvang overfor ham. Taleren havde for sin Del frygtet, at man kunde blive nødt til at betale ham Pension, saa længe han levede. Derfor havde Taleren stillet sig, som han havde. Taleren havde intet imod atter at henstille til Jensen at melde sig ind i sin Organisation, maaske vilde han tage mere Hensyn til Byraadet end til Havneudvalget. Taleren havde faaet det Indtryk, at det nedsatte Udvalg havde set paa Sagen ligesom Havneudvalget og ligesom dette følt Frygt for det Smæk, der mulig kunde komme af at tvinge Jensen til at indmelde sig i Fagforeningen.

Kjeld Sørensen havde af Hr. Jakob Jensens Udtalelse forstaaet, at det nedsatte Udvalg havde sagt det samme til Jensen som Havneudvalget. Jensen havde imidlertid svaret, at han ikke vilde ind i Fagforeningen, før han blev tvunget til det. Jensen havde arbejdet ved Havnen i 7 Aar, stadig ved det samme Arbejde; de første 5 Aar var han Medlem af Fagforeningen, de sidste 2 Aar kun delvis. Efter Overenskomsten skulde de Arbejdsmænd, der beskæftiges ved Kommunen, være Medlem af deres Fagforening, saa Spørgsmaalet var, om Jensen var Arbejdsmand eller ej. Organisationen hævdede, at han var Arbejdsmand, selv om han fik Maanedsløn, og Elektriker kunde han som ikke uddannet heller ikke kaldes. Taleren ansaa det for klogt at faa Sagen afgjort efter Udvalgets Forslag og troede at turde paastaa, at Jensen ikke vilde faa Medhold i sin Paastand om at være Elektriker. Efter alt at dømme, vilde Resultatet blive, at Jensen fik Prædikatet Arbejdsmand,

og at han saaledes i Henhold til Overenskomsten skulde være Medlem af sin Organisation. Christensen var imod, at Byraadet foretog yderlig Henvendelse til Jensen om at melde sig ind i Fagforeningen. Der var sket saa rigelig Henvendelse til ham, at der ingen Grund var til at gøre det igen. Det vilde være rigtigst straks at lade Sagen gaa til Voldgift. Gik denne Forbundet imod, kunde Byraadet vedtage, at ogsaa de, der overgik fra at være timelønnede til at være maanedslønnede, skulde være Medlem af Organisationen, dersom de da ikke indtog en overordnet Stilling. Jensen var stadig beskæftiget ved samme Arbejde og var kun af praktiske Grunde blevet maanedslønnet. Hverken Byraadet eller Arbejderne kunde være tjent med, at man ikke fastslog, at selv om en Mand blev timelønnet, skulde han dog være Medlem af sin Organisation. Arbejdsgiverne kunde antagelig heller ikke have noget mod en saadan Bestemmelse, da de jo selv forlangte, at deres Kollegaer skulde tilhøre deres Organisation. Fordi en Mand opnaaede en fast Stilling, burde han ikke fritages for at bidrage til sine mindre heldigt stillede Kammerater,

Møller troede, det vilde halte noget, hvis en Mand baade skulde staa opført paa Lønregulativet og være Medlem af en Fagforening. En Arbejdsmand kunde gaa straks, medens en Mand under Lønregulativet havde 3 Maaneders Opsigelse. § 10 drejede sig i Virkeligheden kun om de timelønnede Arbejdere og vedrørte ikke nogen, som var opført i Lønregulativet. Det var ikke altid let at afgøre, om en Mand var Arbejdsmand eller ej; en Arbejdsmand, som blev antaget f. Eks som Kontorassistent, skulde dog ikke staa i Arbejdsmændenes Organisation. Det afgørende maatte derfor være, om Manden stod i Lønregulativet eller ej, altsaa om han var maanedslønnet eller timelønnet.

Christensen saa intet til Hinder for, at en Mand, som var opført paa Lønregulativet, kunde staa i en Fagforening.

Simonsen anbefalede Indstillingen, dog at der ikke skete nogen Henvendelse til Jensen om at melde sig ind i Organisationen. En Henvendelse maatte anses for overflødig. Hele Slagtehusudvalget kunde attestere, at maanedslønnede Folk under Lønregulativet meget vel kunde staa i Arbejdsmændenes Forbund. Efter egen Anmodning var alle Slagtehusets Opsynsmænd efterhaanden kommet paa Lønregulativet, men stod vedblivende som Medlem af deres Fagforening, og det gik udmærket. Selv om en Mand kom ind i en Plads, der adskilte sig fra hans tidligere Arbejde, kunde han sikkert godt blive i sin Organisation, og opnaaede han Pladsen, væsentlig fordi han var Medlem af sin Organisation, var det kun simpelt Høflighed af ham at blive ved at være Medlem.

Samuelson havde været Formand for Lønudvalget, da Overenskomsten blev indgaaet, og vidste bestemt, at der ved Forhandlingerne den Gang ikke havde været Tale om, at de maanedslønnede ikke kunde staa i deres Organisation. Det var mærkeligt, at Hr. Møller stedse strittede imod, at maanedslønnede Folk skulde være Medlem af deres Fagforening. De Folk, som ikke vilde det, og som skød sig ind under, at de var maanedslønnede, vilde jo kun snyde deres Kammerater.

Formanden advarede imod at bruge saa stærke Udtryk som "snyde".

Samuelson ansaa Udtrykket for rigtigt. Desuden var det meget snæversynet af disse Folk, at de for at spare Kontingentet vilde undvære de andre Fordele, som det at være i en Organisation medførte.

Kjeld Sørensen troede, man noget misforstod det, hvis man mente, at en Afgørelse af denne Sag vilde betyde, at den Slags Spørgsmaal var afgjort engang for alle. I dette Tilfælde vilde Arbejdsmændene utvivlsomt faa Ret, hvorimod det var muligt, at den modsatte Afgørelse vilde ske, hvis det drejede sig om en Arbejdsmand, som var blevet Kontorassistent. Ved private Arbejdsgivere stod adskillige maanedslønnede Folk i deres Fagforening, saa Kommunen vilde næppe staa sig ved nu at foretage et Eksperiment, som let kunde blive ret dyrt for den. Taleren anbefalede atter Indstillingen og bemærkede, at Resultatet af Udvalgets Forhandling med Arbejdernes Repræsentanter var blevet, at Udvalget skulde anbefale Byraadet at foretage Henvendelsen.

Møller kunde ikke indrømme, at han altid modarbejdede, at maanedslønnede Folk stod i Fagforening. Taleren havde absolut intet imod, at de gjorde det, men mente kun, at de ikke kunde tvinges dertil. Taleren var ikke enig med Hr. Kjeld Sørensen i, at Afgørelsen af denne Sag ikke vilde være afgørende for fremtidige Sager af lignende Art, men mente tværtimod, at der, hvis Afgørelsen nu gik Fagforeningen imod, vilde være skabt Præcedens for, at maanedslønnede Folk ikke havde Pligt til at være Medlem af en Fagforening.

Samuelson vilde finde det rigtigt at vedtage en Bestemmelse om, at timelønnede Arbejdere, som gik ind under Regulativet med Maanedsløn, vedblivende havde Pligt til at staa i deres Organisation.

Formanden bemærkede, at Indstillingen ikke var ganske klar, idet der i Udskriften af Protokollen fra Forhandlingsmødet stod, at Udvalget skulde anbefale Byraadet at henstille til Jensen at indmelde sig i Organisationen, medens der i den medfølgende Skrivelse var

brugt Udtrykket paalægge.

Jakob Jensen havde forstaaet de tsaaledes, at det var Udvalgets Mening, at Byraadet skulde rette en Henstilling til Jensen.

J. C. Petersen bekræftede, at det skulde være en Henstilling.

Formanden udtalte, at hvis Indstillingen blev forkastet, vilde det dermed være givet, at Sagen skulde afgøres ved Voldgift.

Indstillingen forkastedes, saaledes at Sagen nu gaar til Voldgift.

Uddrag fra byrådsmødet den 3. juni 1915 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 63-1915)

Valg af 2 Voldgiftsmænd i Sagen angaaende Elektrikermedhjælper Kr. Jensen.

J. C. Petersen og Kjeld Sørensen valgtes.

